

LITICKÝ HOKEJOVÝ ZPRAVODAJ

24/2024

Plzeňští junioři v týmu ČR skončili na ME divize II. třetí

Kvinteto hráčů Plzně Kryštof Šesták, Jakub Homolka, Šimon Levý, Matěj Bílek a Dominik Purkart má za sebou Mistrovství Evropy divize II. do 21 let, které hostilo švýcarské město Lausanne. V konkurenci dvou britských národních týmů Skotska a Walesu, domácího Švýcarska a Finska bojovala česká reprezentace o postup do divize I. a o účast na MS juniorů, které se uskuteční v příštím roce. Konečné třetí místo odpovídalo stavu českého národního týmu, který ukázal výborné okamžiky v souboji s favority, aby vzápětí divoce slevil ze své hry. Zápasy se Skotskem a domácím týmem byly jako na houpačce, což rozhodlo o konečném umístění.

Česká Republika - Finsko 6:0 (1:0)

Góly: Homolka, Lupač, Janů, Trejbal, Papírek a Plachý

Rozpačitě začal český tým proti papírově slabšímu Finsku. Jeho hru doprovázely nepřesnosti, junioři svoje akce těžkopádně dotahovali do gólových šancí. Změna přišla s poločasem, tým se uklidnil a postupně bylo otázkou skóre, jak utkání dopadne. Celkový stav neodpovídá průběhu, branek mohli Češi vstřelit o poznání více.

Česká Republika - Švýcarsko 3:5 (2:0)

Góly: Janů, Trejbal, Toms

Dva výborné zásahy litického Matěje Bílka na začátku utkání přinesly na české hokejky klid. S výborným kolektivním výkonem od prvních minut se překvapivě dostávali junioři do šancí proti favorizovaným Švýcarům. Výsledkem byl druhý gól Vojtěcha Janů v turnaji, který omráčil domácí na celou první polovinu. Zvláště, když Češi přidali i druhý gól prostřednictvím Jana Trejbalu. Bohužel přišla třetí čtvrtina, která rozhodla o osudu zápasu. Zbytečná dvě vyloučení, malé individuální chyby, které se sečetly a především logický tlak Švýcarů, přinesly během dvou minut srovnání a dokonce i vedoucí branku v této části hry. Čeští junioři bojovali, dokonce stav srovnali, ale na rozjeté domácí to bohužel již nestačilo.

Česká republika - Skotsko 2:9 (0:7)

Góly: Homolka a Janů

Úděsná první polovina, kdy český tým podlehl skotskému tlaku, tahu na branku a cílevědomosti. Zatímco Češi váhali takřka ve všem, skotský celek si šel tvrdě za svým cílem. V druhé polovině si byli Češi vědomi, že už nemohou nic ztratit, otevřeli svoji hru, vytáhli tlak až před branku Skotů a výsledkem byla remíza. A poznání, že i takto vyspělý tým jako bylo Skotsko ukáže své slabiny, když se na něj pořádně zatlačí.

Česká republika - Wales 2:1 (0:1)

Góly: Šesták a Plachý

LITICKÝ HOKEJOVÝ ZPRAVODAJ

Souboj o třetí místo proti celku, který ještě patnáct minut před koncem utkání vedl nad favorizovanými Švýcarsy, remizoval se Skoty, nevěstil nic jednoduchého. Hned druhá minuta to ukázala. Welšané se ujali vedení a do hlav diváků a určitě i na střídačce českého celku se rychle vrátila vzpomínka na zápas se Skoty. Naštěstí další hrozby před českou brankou obrana zažehkala a náš tým se postupně více a více osměloval k výpadům před soupeřovu branku. Výsledkem bylo srovnání Kryštofem Šestákem po trestném rohu v poslední čtvrtině a dokonce vítězný gól v poslední minutě, který vstřelil Martin Plachý.

Pořadí:

1. Švýcarsko
2. Skotsko
- 3. Česká republika**
4. Wales
5. Finsko

LITICKÝ HOKEJOVÝ ZPRAVODAJ

Skupina II. A:

1. Rakousko
2. Polsko
3. Itálie
4. Ukrajina
5. Litva
6. Lucembursko

Divize I.:

1. Španělsko
2. Holandsko
3. Belgie
4. Německo
5. Anglie
6. Francie
7. Irsko
8. Turecko

Česká děvčata na stejném turnaji probíhajícím v Rakovníku skončila druhá. Žádné plzeňské děvče v nominaci trenéra Grundieho nebylo.

Divize II. A:

1. Wales
- 2. Česká republika**

3. Itálie
4. Litva

Divize II. B:

1. Skotsko
2. Ukrajina
3. Polsko
4. Turecko

LITICKÝ HOKEJOVÝ ZPRAVODAJ

Divize I.:

1. Holandsko
2. Španělsko
3. Anglie
4. Německo
5. Belgie
6. Irsko
7. Francie
8. Rakousko

Olympioničky ze Španělska prověřily Češky

Španělský tým pozemních hokejistek, který se připravuje na Olympijské hry v Paříži, strávil v Praze na přípravném kempu několik dní. V jejich rámci sehrál tři přípravná utkání. Kvalita španělského týmu byla zřejmá, ani v jednom Češky neměly šanci na bodový úspěch. Plzeňská Lucie Duchková, odchovankyně ligových Litic, k utkáním doplňuje:

"Zápasy proti tak silnému týmu jsou vždy velkou výzvou. I přesto, že jsme všechny tři zápasy prohrály celkem vysoko, tak nám to ale ukázalo v čem se musíme ještě zlepšovat a určitě nám to poskytlo cenné zkušenosti".

Český tým třikrát prohrál 1:6, 0:6 a 0:7, utkání se Španělkami jsou přípravou na kvalifikaci ME.

Kladno, to je to město, Kladno to je ten hit!

Ani nevíme, kde se to vzalo, ale před začátkem letošních kol běžely ústním podáním mezi

přívřzenci tradičních kol dvě destinace. Štěnovice a Kladno. První sídlo si můžeme, co by cíl cesty, hned škrtnout, to i největší lenoši z nás by už po dvou dnech pobytu otravovali s tím, aby už se někam jelo. Tedy Kladno. Asi proto, že jsme tím směrem nikdy nejeli. Asi proto, že tam bydlí podobně starý a taky hokejista Jarda. A nebo někdo ze střeďečních "dobývačů" vrchu Krkavec, kde cíl asi vznikl, při otázce: "Kam pojedeme?", vyčerpaný loňskou odpovědí: "Beroun", rychle zazmatkoval a pod tlakem proběhlého úspěšného MS v ledním hokeji odvětil: "Kladno". Souvislost s kladenskou ikonou nebo úspěšným komentátorským nováčkem Jakubem těžko soudit.

Tedy Štěnovice ... první destinace u jezu byla svolána bubeníkem Jendou z nedalekého Malince. Ten si usmyslil, že na svůj koncert zdvojnásobí publikum, pozval tedy nás kolaře, celou osadu, budoucí adepty na naše Kola, dokonce přijel i známý kytarový upír z Feratu Michal ... no prostě úvodní večer byl více než důstojným zahájením nového ročníku!

LITICKÝ HOKEJOVÝ ZPRAVODAJ

Ráno sedmička Krkavců Pionýr, Hofr, Kykina, Sáva, Car, Šmajchl a Dejev (pravda je, že minimálně tři na tuto horu v posvátnou středu ještě nikdy nedorazili anebo se tak stalo zcela vyjíměčně) vyrazila směr vlakové nádraží. Překvapivě nás vzali hned do vlaku a vystupujeme, jasně, že v Berouně. Dojíždí nás osmý člen Bradís, který si klasicky někam odskočil. Okolo Berounky následuje Nižbor, kde je Kladno?, nahoře, tak tedy do pedálů a stoupáme správným směrem. Sobotní bubeník již se věnuje své další profesi mapčička a už nás vítá vesnička Bratronice. Penzion BeSeDa, ochotný a sympatický personál. Spíme v peřinách (někdo) a jiní na podlaze, ale spokojeni jsme všichni. Platíme, setkáváme se v blízkém altánu, když známý pivní kverulant neočekávaně objedná rundu malých piv. K odjezdu ... No, spali jsme tam ještě jednu noc. Mezitím nás dojel devátý člen Opus, průběh týdne trochu rozvlíne jeho přezdívkou. Kolmo. Aby to nevypadalo lenošivě, vyslali jsme jízdní hlídku zkontrolovat zámek v Lánech, po společné fotografii s naším prezidentem, o které mu nikdo neřekl a dalším pěkném večeru u fotbalu v Bratronicích již definitivně vyrážíme dál. Objíždíme Kladno (vlastně se nikomu do jeho útrob nechtělo), prohlížíme si památník v Lidicích (ta zápora to měla o fous!), v Buštěhradu v Aktofce nasajeme nový směr a razíme do Holubic. Jak jsme mohli minout Okoř?! Ale náš bubenmapař Jenda moc dobře věděl, co dělá. Nejdříve jsme málem z fotbalového hřiště odjeli, neb jsme nevěřili, že nás někdo čeká. Ale přes první rozpačitý dojem z pana hostinského, ale nadšený z jeho družky obřině Stáni, jsme všichni roztáli tak, že po hodokvasech žracích, přišly tekoucí, které až do půl šesté do rána doprovázely ty největší české pohádkové hity. Holubice málem odletěly pod náparem krkavčí hrdel. Druhá, menší skupinka venkovních spáčů nevěřila, že songoví nezmaři druhý den dají tak brzo do provozu svoje životní funkce ... Jako správní frajeři to dali a my jsme šlapali dál. Z kopce dolů do Kralup nad Vltavou. Druhá řeka v pořadí Vltava nás táhla k Labi a to už pomalinku bylo cítit, co nás brzy čeká ... Tu se více zvedla vlnka v řece, tu Jenda nadskočil, když zaslechl buben, tu známý vlastenec Kykina zařval "Říp, bude Říp!". Ano, ikonická hora nás přivítala a my jsme před jejím předpokládaným zdoláním (i Ti největší odpírači výletů na přilehlé kopce si s Kykinou málem bratrsky podřezali žíly na zápěstí, když se dušovali, že na Říp pojedou a možná jej i vyjedou) zastavili v Račicích u paní Šárky. Ta se o nás postarala tak, že jsme spokojeni, ale celkem i rádi opustili její restaurační doupě po té, co jsme znali z rodinné ságy až moc detailů. To už jsme byli o dva členy početnější, trandálem za námi dorazili sousedi Saša a Vokursen. Ještě před Řípem však musíme vidět to, co bylo tušit den předtím ... vlnky, bubny ... Mistrovství Evropy dračích lodí v račickém kanálu! Jsme tu a celá Evropa s námi a možná i proti nám, protože jsme se tak vehementně našimi oři pletli bujarému přesouvání závodníků sem a tam, že nás za smíchu kaprů, velkých jako hovado!, zastavila až nehostinná Roudnice nad Labem. Až jsme zapomněli na Říp ... to nám vlastenci nedarují! Jenda už nás však staví do pozoru, jede se dál, do Libochovic. Po cestě nenápadná, ale výborná vesnická hospoda s rybími pochoutkami v Pístech. Hostinskému jsme byli sympatičtí jen s rybím apetitem, naše spacáky se mu pozdávali výrazně méně. Nuže budeme spát jinde. V kritický okamžik vždy zasáhne náš vládce Car a za chvíli již po nás touží paní Beránková ve stejnojmenném hotelu v plánovaných Libochovicích. Ráno se s námi samou radostí rozloučila po snídani typu: "Mohu si přidat? Už jsi měl dost! Co by ještě chtěli?" a protože bylo potřeba se psychicky dát trochu dokupy, jeli jsme o tom popřemýšlet do nedaleké restaurace. Toho hned využili dva naši vysokohorští specialisté, konečně se urvali, když ostatní nedávali pozor a se slovy: "Když nebyl Říp, bude Klapý" vyjeli směrem vzhůru. Dříve Klapý, dnes Hazmburk. Dobyli jej pro sebe i pro ostatní. Naš vlastenec musel být

LITICKÝ

HOKEJOVÝ ZPRAVODAJ

vnitřně spokojen, i přesto, že ten kopec nebyl zase tak ideologicky čistý jako promrhaný Říp. A jede se dál, cíl je dostat se blízko k Žatci, aby cesta domů byla reálnější. Už dva dny nás doprovází Ohře, další, dokonce již čtvrtá řeka našeho putování. Jedna věc jsou plány, druhá věc je realita. Teď to musím říct: "Oni by tu hospůdku minuli! V Levousech. U Šimona. Rozumíte tomu?!" Místní majitel na nás čekal. Rybí hody s Octopusem (vzpomeňte si na jednu podobnou přezdívku), fotbal na sále s obrazovkou jako kráva, ranní polévka, výměna samolep, pohledů a jiných tretek. Prostě se nám všem líbilo, domácím i hostům a cestu určitě doženeme další den. Nikdo by tomu nevěřil, ale bylo tomu tak. I jsme si cestou zakázali občerstvení. Prostě jsme jeli. Rovinatá etapa tomu pomohla. A hlavně se stalo nečekané. Nastoupil ten šedý vzadu. Snad pod dojmem úprku z jemu nemilého kraje, snad ta kroutivá silnice s chmelnicemi Unesco tak zapůsobila, nicméně Honza Šedá Pioneer nakopl vrtuli tak, že o generace mladší bikeři postupně odpadávali. Ti kondičně schopnější se neustále jezdili dopředu dívat na nový žlutý trikot, obdivovali neutuchající Honzovo frekvenci s časovkářskými převody a s obavami kontrolovali, zda má všechny zdravotní funkce v pořádku. Měl. A nás přesvědčil, že jej příští rok zase vezmeme. Prošel. Jenda mu dá štempl do průkazu a je to. A jsme v Žatci, vlak nás bere všechny!, jsme v Plzni, nádvoří pivovaru, poslední občerstvení, přivolaný divoký vítr našimi manželkami, přítelkyněmi a jinými potvůrkami nám jasně naznačil, že jsme doma. Tak zase za rok!